

[Madsen-Mygdal.]

Arbejdsmonopol her i Landet og i Kraft af dette Monopol fastsætter de Vilkaar, hvorunder der overhovedet maa arbejdes her i Landet, har Ansvaret, et meget stort Ansvaret, i Retning af at skaffe Arbejde paa de Vilkaar, de fastsætter — ellers maa de være med til at bidrage til Bedring af de ulykkelige arbejdsløses økonomiske Stilling. Paa Forsikringsgrundlaget kan den højtærede Socialminister finde os, og det er Forsikringsgrundlaget, den engelske Regering arbejder henimod; men hvis den højtærede Socialminister vil fortsætte med at foreslaa direkte Uddeling af Statens og Kommunernes Kasser til Arbejdsløshedsunderstøttelse og lægge det økonomiske Ansvaret helt over paa de offentlige Kasser, saa er det ikke den engelske Politik, saa er det ikke den Retningslinie, der følges i England. Hvis den højtærede Socialminister mener det, er han forkert underrettet, selv om han har høje Tanker om sin egen Viden.

Endelig rettede det ærede Medlem Hr. Christmas Møller det Spørgsmaal til mig, om man nu ikke snart kunde faa at vide, hvad jeg egentlig mente med Tilpasning. Jeg maa jo sige, at det forholder sig saaledes med det ærede Medlem, at ligegyldigt hvad man siger af godt heroppe fra, kan man være sikker paa, at det ærede Medlem har sagt det før. Det har den højtærede Finansminister Ret i, ligesom han har Ret i, at der neppe kan nævnes en indirekte Afgift eller Skat, som det konservative Folkeparti ikke har beskæftiget sig med. Hvis jeg staar her og siger noget om Ejendomsskat, saa har det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sagt det før og sagt det bedre, og det er bare mig, der nu er blevet omvendt. Og paa samme Maade forholder det sig med Tilpasning.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har staaet her og talt med stor Styrke og Overbevisning om Nødvendigheden af en Tilpasning. Jeg kunde citere mange Spalter fra sidste Rigsdagssamlings Forhandlinger om, hvor nødvendig Tilpasning var, og hvor ødelæggende det var navnlig med en Arbejdsløshedsunderstøttelse som den, vi netop nu er kommet ind paa ved det ærede Medlems Bistand. Men hvis det ærede Medlem ikke har forstaaet, hvad Tilpasning er, eller hvad det betyder, er det egentlig ejendommeligt, at han selv har staaet og holdt saa udmærkede Foredrag derom. (*Christmas Møller*: Saa citer noget af det!). Det skal jeg gøre senere, naar jeg har Citaterne hos mig. For øvrigt vil det ærede Medlem vel ikke fragaa, at han Gang paa Gang har

staaet her paa Talerstolen og talt om Tilpasningens Nødvendighed og sagt, at det ogsaa var det konservative Partis Program, at der maatte ske en Tilpasning af de offentlige Udgifter — jeg vilde da i hvert Fald meget beklage, om det konservative Parti har forladt det Standpunkt. Derfor vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, naar han nu forlanger et helt Tilpasningsprogram fra min Side, at jeg synes, han hellere først skulde komme med sit eget.

I øvrigt skal jeg herom kun sige, at hvor langt vi skal gaa med Hensyn til Tilpasning, tror jeg ikke, noget Menneske kan sige. Vi skal gaa saa langt, at vi faar den økonomiske Ligevægt, vi skal gaa saa langt, at Skattebyrderne kommer til at svare til Befolkningens Skatteevne, vi skal gaa saa langt, at de offentlige Udgifter i Stat og Kommune kommer til at svare til, hvad Befolkningen er i Stand til at bære af Skattebyrder til disse offentlige Virksomheder. (*Afbrydelse*: Hvor?). Jeg vil bede det ærede Medlem, der spørger, tage Finanslovsforslaget for sig. Jeg kan lettere nævne de Udgifter, der ikke skal tilpasses; end jeg kan nævne dem, der skal tilpasses, man bør have dem alle for Øje.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har slet ikke Ret i den summariske Opstilling, han foretog, hvorved han delte det hele i 4 Udgiftsposter. Det forholder sig slet ikke paa den Maade. Der er mægtig store Beløb under hvert eneste Ministerium, der kan spares; men naturligvis ikke, uden at der er gjort et Arbejde, ikke uden at der er forberedt og gennemgaaet, men det er et Arbejde, der kun kan gøres, naar Regeringen virkelig indser Nødvendigheden deraf og gaar ind derfor. Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard har allerede i Aften nævnt Undervisningsministeriet, der er steget fra saadant noget som 14 Mill. Kr. i 1914 til, jeg tror, en 62 Mill. Kr. i Øjeblikket. Der er et meget vidt Arbejdsfelt for Besparelser, hvad jeg heller ikke tror den højtærede Finansminister vil benægte. Men jeg vil føje til, at det drejer sig ikke blot om Statens Budget, det drejer sig i fuldt saa høj Grad om alle de lovbestemte Udgifter i Kommunerne; det er maaske endda dem, som vi først og fremmest skal have vor Opmærksomhed henvendt paa.

Den højtærede Finansminister mente ikke, at disse Skatter paa Formuer og paa Obligationsrenter og paa Husejere i mindste Maade vil paavirke Obligationskurserne eller Byggeriet. Jeg maa sige, det er en ejendommelig Nationaløkonomi, denne Lærer i